

gynder, som bekjendt, med det feintende Aar. Naar det af den ærede femte Landssthingsmand for anden Valgkreds (Borgen), er yttret, at det vilde være uretfærdigt og ubilligt, om en Bogtrykker skulde kunne drages til Ansvar for, hvad et Skrift indeholdt, naar Forfatteren i Tiden imellem; at Bogen er udkommen og Paataale finder Sted, har unddraget sig Ansvarer ved at drage ud af Landet, og det saameget mere, som det, at han saaledes frivilligen har begivet sig i Landflygtighed, allerede er en Straf for Forfatteren, ligesom der desuagtet kan overgaae denne Dom, skjøndt han selv er reist ud af Riget, hvilken Dom dog efterlader et moralsk Indtryk, da maa jeg med Genhyn til det Uretfærdige og Ubillige holde mig til hvad jeg i forrige Møde yttrede, deels om det Nødvendige i en saadan Bestemmelse, naar der indrømmes Forfatteren Ret til at undlade at navngive sig, deels om den Uforsigtighed, Bogtrykkeren i al Fald gjør sig skyldig i, og, hvad de to andre Grunde angaaer, da kan den, der saaledes har forfattet et Værk, hvis Indhold kan være strafværdigt, være en Udlænding uden nogen fast Stilling her, og da vil det aldeles ikke være nogen Straf for ham at reise ud af Landet, ligesom det omvendt kan være, at den, der har forfattet Værket, lever i Udlandet og lader Skriftet trykke her i Landet, ligesom det heller ikke i Reglen er Praxis, at der sælges en Dom over en Person, der her har forseet sig, men derefter undviger for at undgaae Straf, naar Sagen ikke allerede er indledet og hans Tilstaaelse under Forhørerne er tilveiebragt, men Sagen hviler da, indtil han kommer tilstede. Forsaavidt det af en æret Landssthingsmand i Dagsmødet til Begrundelse af det af den 5te Landssthingsmand for anden Kreds (Borgen) stillede Vædringsforslag til § 3 er yttret, at det idetmindste kommer overens med Reskriptet af 1771, maa jeg tillade mig at bemærke, at der dog er en væsentlig Forskiel mellem hvad Reskriptet af 1771, indeholder, og det Vædringsforslag, som den nævnte ærede Landssthingsmand har stillet. Reskriptet af 1771 forbyder nemlig Anonymitet, idet det siger, at Autors Navn skal anføres paa Skriftet, mens det Vædringsforslag, som den ærede 5te

Landssthingsmand for 2den Valgkreds har stillet, tvertimod gaaer ud paa, at det ikke er nødvendigt, at Forfatterens Navn anføres paa Skriftet, og det var netop den Omstændighed, der efter hvad jeg ved at indlede denne Sag for det ærede Thing i forrige Møde udhævede, gjør, at der maa være Andre, paa hvem det subsidiaire Ansvar gaaer over, naar Forfatteren ikke kan udfindes.— Forsaavidt det til § 5 er yttret, at det Vædringsforslag, som Udvalget har stillet, nemlig, at samtidigt med Skriftets Udlevering fra Bogtrykkeriet skal et Exemplar tilstilles Politivrigheden, er mindre praktisk, og at det i alt Fald vil være vanskeligt for Bogtrykkeren at bevise, at en saadan samtidig Aflevering har fundet Sted, maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, at det i Praxis vil volde synderlig Vanskelighed. I samme Øjeblik Bogtrykkeren udleverer Skriftet, kan han jo sende et Bud til Politivrigheden med et Exemplar af Skriftet, og jeg troer, at Lovgiverens Bestemmelse herved er opfyldt. Hvad Vanskeligheden af Bevist angaaer, da troer jeg heller ikke, at det dermed vil have videre at betyde. Er Bogtrykkeren noget angsteligere og forsigtigere end i Almindelighed, kan han jo i betimelig Tid aflevere Exemplaret. Jeg erkjender vel gjerne, at Udvalgets Forslag i saa Tilfælde muligen vil falde sammen med hvad der indeholdes i Udkastet, idet Afleveringen vil skee noget forinden Skriftet er udleveret fra Bogtrykkeriet; men Udvalget har ikke desto mindre troet, at burde gjøre det Forslag, som det har gjort til Forandring i Udkastet, for endogsaa at undgaae det blotte Skin af noget Præventivt eller Forebyggende, som efter Grundloven ikke mere maa finde Sted. Forsaavidt det i det Vædringsforslag, der til denne Paragraph er stillet af den 5te Landssthingsmand for 2det District (Borgen), er foreslaaet, at Skriftet skal tilbageendes til Bogtrykkeren fra Politivrigheden, da troer jeg, at denne Bestemmelse ikke er praktisk. I Reglen har det ikke synderlig Vigtighed eller Interesse for en Forfatter eller Forlægger, om han har det ene Exemplar mere eller mindre. Dertil kommer, at det forekommer mig, at det ialfald ikke kan paalægges Politivrigheden at tilbageende saadanne Exemplarer, men det